

Warszawa, dnia 23 stycznia 2015 r.

NEWSLETTER PRAWNY

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1. Przesłanka uchylenia zarządzenia o rozpoznaniu sprawy w składzie trzech sędziów zawodowych

Prezes Sądu może uchylić swoje zarządzenie o rozpoznaniu sprawy w składzie trzech sędziów zawodowych wydane na podstawie art. 47 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej: „k.p.c.”) wskutek zmiany okoliczności w toku tej sprawy (art. 359 § 1 w związku z art. 362 k.p.c.).¹

2. Konsekwencje ujawnienia po wykreśleniu spółki akcyjnej z rejestru przedsiębiorców majątku spółki nie objętego likwidacją

W razie ujawnienia po wykreśleniu spółki akcyjnej z rejestru przedsiębiorców majątku spółki nie objętego likwidacją, stosuje się w drodze analogii przepisy kodeksu spółek handlowych dotyczące likwidacji spółki akcyjnej w organizacji.²

3. Dochodzenie roszczeń przez policjanta przywróconego do służby

Policjantowi przywróconemu do służby przysługuje droga sądowa do dochodzenia roszczenia o utracone korzyści w postaci różnicy pomiędzy uposażeniem, które otrzymałby, gdyby pełnił służbę a świadczeniem za okres pozostawania poza służbą, wypłaconym na podstawie art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. 2011 r., Nr 287, poz. 1687).³

4. Dochodzenie odszkodowania od gminy przez współwłaściciela nieruchomości

Współwłaściciel nieruchomości może dochodzić od gminy odszkodowania w pełnej wysokości za szkodę wynikłą z niedostarczenia uprawnionemu lokatorowi lokalu socjalnego (art. 209 Kodeksu cywilnego (dalej: „k.c.”) w związku z art. 417 k.c. i art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego; tekst jedn.: Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.).⁴

5. Podstawa złożenia przez organ podatkowy wniosku o ustanowienie kuratora

Artykuł 138 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2012, poz. 749 ze zm.) jest podstawą złożenia przez organ podatkowy wniosku o ustanowienie kuratora na mocy art. 42 § 1 k.c.⁵

6. Charakter roszczenia przedsiębiorcy prowadzącego aptekę o refundację ceny leku lub wyrobu medycznego

Roszczenie przedsiębiorcy prowadzącego aptekę o refundację ceny leku lub wyrobu medycznego (art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki

¹ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2014 r., III SZP 3/14, źródło: www.sn.pl.

² Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., III CZP 90/14, źródło: www.sn.pl.

³ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., III CZP 91/14, źródło: www.sn.pl.

⁴ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., III CZP 92/14, źródło: www.sn.pl.

⁵ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2014 r., III CZP 101/14, źródło: www.sn.pl.

zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 127) jest rozszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej.⁶

7. Tryb rozpoznania wniosku Skarbu Państwa o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości

Wniosek Skarbu Państwa o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości na podstawie art. 34 ust. 1 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i ponemieckich (Dz.U. Nr 13, poz. 87 ze zm.) podlega rozpoznaniu w trybie postępowania nieprocesowego.⁷

8. Dopuszczalność skargi na orzeczenie referendarza sądowego o odmowie dopuszczenia do wzięcia udziału w sprawie

Dopuszczalna jest skarga na orzeczenie referendarza sądowego o odmowie dopuszczenia do wzięcia udziału w sprawie (art. 510 § 1 i art. 398[22] § 1 k.p.c.).⁸

9. Niedopuszczalność apelacji w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia

W sprawie o stwierdzenie zasiedzenia niedopuszczalna jest apelacja od postanowienia w zakresie niezawierającym rozstrzygnięcia co do części nieruchomości objętej żądaniem wnioskodawcy.⁹

10. Rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia o odszkodowanie

Jeżeli w wyniku wydania przed dniem 1 września 2004 r. decyzji z naruszeniem art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: „k.p.a.”) albo stwierdzenia nieważności takiej decyzji, strona poniosła szkodę, a właściwy minister lub samorządowe kolegium odwoławcze stwierdziło - po tym dniu, lecz przed dniem 11 kwietnia 2011 r. - nieważność tej decyzji albo jej wydanie z naruszeniem prawa, termin przedawnienia roszczenia o odszkodowanie przewidziany w art. 160 § 6 k.p.a. rozpoczyna bieg z chwilą bezskutecznego upływu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a w razie jego złożenia - z chwilą wydania decyzji po ponownym rozpatrzeniu sprawy.¹⁰

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

1. Skrócenie vacatio legis

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 1 pkt 1 w związku z art. 4 ustawy z 10 maja 2012 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest zgodny z art. 2 w związku z art. 88 ust. 1 konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 88 ust. 2 konstytucji.

Pytanie prawne sformułowano w związku ze sprawą oskarżonego o popełnienie czynów polegających na złośliwym lub uporczywym naruszaniu praw pracowników (chodziło o nieodprowadzanie składek na ubezpieczenie społeczne). Wątpliwości sądu dotyczyły terminu wejścia w życie ustawy z 10 maja 2012 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, stanowiącej obecnie podstawę

⁶ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2014 r., III CZP 93/14, źródło: www.sn.pl.

⁷ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2014 r., III CZP 98/14, źródło: www.sn.pl.

⁸ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2014 r., III CZP 85/14, źródło: www.sn.pl.

⁹ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2014 r., III CZP 94/14, źródło: www.sn.pl.

¹⁰ Uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2015 r., III CZP 78/14, źródło: www.sn.pl.

rozstrzygnięcia wspomnianej sprawy. Wskazana ustawa została ogłoszona w Dzienniku Ustaw 30 maja 2012 r., a weszła w życie - 31 maja 2012 r. W ocenie sądu pytającego, jednodniowa *vacatio legis* uniemożliwiła adresatom zapoznanie się z nowymi regulacjami, a tym samym naruszała zasady przyzwoitej legislacji (art. 2 konstytucji).

Trybunał zwrócił uwagę na wynikający przykładowo z art. 2 konstytucji obowiązek ciążyący na ustawodawcy określenia odpowiedniego spoczynku ustawy, który służy m.in. zapoznaniu się adresatów norm z nowymi rozwiązaniami prawnymi. Dostrzegł jednak, że w pewnych okolicznościach dopuszczalne jest odstępianie od ogólnej zasady przewidzianej w art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. W ocenie Trybunału, takie szczególne okoliczności miały miejsce w przypadku wejścia w życie ustawy nowelizującej z 10 maja 2012 r.¹¹

2. **Ograniczenie możliwości przeniesienia praw i obowiązków związanych z prowadzeniem uprawy leśnej tylko do sprzedaży lub spadkobrania**

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 7 ust. 6a ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia w zakresie, w jakim nie przewiduje – od wejścia w życie ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o zmianie ustawy o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska – przejścia na nabywcę w drodze innej czynności prawnej niż sprzedaż gruntu obowiązków związanych z prowadzeniem uprawy leśnej oraz ekwiwalentu za wyłączenie gruntu z upraw rolnych i prowadzenie uprawy leśnej, jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1 konstytucji oraz że art. 11 ust. 1 ustawy powyższej ustawy jest zgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1 konstytucji.¹²

3. **Ubój rytualny**

Brak zezwolenia na poddawanie zwierząt ubojowi w rzeźni według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne jest niezgodny z konstytucją. Odpowiedzialność karna za poddawanie zwierząt takiemu ubojowi jest niezgodna z konstytucją.

Dnia 3 i 10 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie rozpoznawał wniosek Związku Gmin Wyznaniowych Żydowskich w RP dotyczący uboju rytualnego.

W wyroku z 10 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że:

- art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zakresie, w jakim nie zezwala na poddawanie zwierząt ubojowi w ubojni (rzeźni) według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne, jest niezgodny z art. 53 ust. 1, 2 i 5 konstytucji w związku z art. 9 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- art. 35 ust. 1 i 4 powyższej ustawy w zakresie, w jakim przewiduje odpowiedzialność karną za poddawanie zwierząt ubojowi w ubojni (rzeźni) według szczególnych metod wymaganych przez obrzędy religijne, jest niezgodny z art. 53 ust. 1, 2 i 5 konstytucji w związku z art. 9 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.¹³

¹¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 grudnia 2014 r., P 29/13, źródło: www.trybunal.gov.pl.

¹² Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 grudnia 2014 r., K 46/13, źródło: www.trybunal.gov.pl.

¹³ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 grudnia 2014 r., K 52/13, źródło: www.trybunal.gov.pl.

4. **Obowiązki i uprawnienia kuratorów sądowych**

Przepisy rozporządzenia wprowadzające podział skazanych, wobec których sprawowany jest dozór, na trzy grupy ryzyka powrotu do przestępstwa oraz określające zasady kwalifikacji do poszczególnych grup i obowiązki kuratorów w zależności od grupy ryzyka naruszają konstytucję.

16 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznawał wniosek Krajowej Rady Kuratorów dotyczący obowiązków i uprawnień kuratorów sądowych.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że:

- 1) § 11 – § 14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 26 lutego 2013 r. w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych są niezgodne z art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze konstytucji,
- 2) § 5 ust. 5 i § 25 ust. 5 powyższego rozporządzenia są niezgodne z art. 27 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz z art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze konstytucji,
- 3) § 7 ust. 2 i 3 powyższego rozporządzenia jest zgodny z art. 173 § 3-5 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy oraz z art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze konstytucji,
- 4) § 9 ust. 1 i ust. 2 zdanie drugie, § 9 ust. 4, § 10 ust. 2, § 15 ust. 1, § 24 ust. 2 oraz § 25 ust. 1 i ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 26 lutego 2013 r. w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych:
 - są niezgodne z art. 41 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, z art. 2 kodeksu karnego wykonawczego oraz z art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze konstytucji,
 - nie są niezgodne z art. 171 § 1 kodeksu karnego wykonawczego.

Przepisy wymienione w punktach 1, 2 i 4 tracą moc obowiązującą z upływem 30 czerwca 2015 r.¹⁴

5. **System informacji w ochronie zdrowia; przyznanie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia kompetencji do tworzenia rejestrów danych na podstawie rozporządzenia**

Wobec konstytucyjnego wymagania, aby ograniczenie prawa do prywatności i autonomii informacyjnej było dokonywane w drodze ustawy jest niezbędne, aby ustawa wyznaczała przedmiot rejestrów medycznych tworzonych przez ministra oraz wyraźnie ustalała dane, które mogłyby być gromadzone w tych rejestrach.

15 lipca 2014 r. i 18 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznawał wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący dopuszczalności tworzenia rejestrów medycznych w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw zdrowia.

18 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że

- art. 20 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia w zakresie, w jakim przewiduje określenie przedmiotu

¹⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 grudnia 2014 r., U 2/14, źródło: www.trybunal.gov.pl.

rejestrów medycznych przez ministra w drodze rozporządzenia, jest niezgodny z art. 47 oraz art. 51 ust. 1, 2 i 5 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji,

- art. 20 ust. 1 pkt 5 powyższej ustawy w części, w jakiej przewiduje, że w rozporządzeniu minister określa zakres i rodzaj danych przetwarzanych w rejestrze spośród danych określonych w art. 19 ust. 6 tej ustawy, jest niezgodny z art. 47 oraz art. 51 ust. 1, 2 i 5 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji,
- art. 20 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 1 powyższej ustawy w zakresie, w jakim przewiduje określenie przedmiotu rejestrów medycznych przez ministra w drodze rozporządzenia, jest niezgodny z art. 92 ust. 1 konstytucji, przy czym rejestry utworzone przed dniem ogłoszenia niniejszego wyroku nadal mogą być prowadzone.¹⁵

6. Zagospodarowanie przestrzenne; miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego; rezerwacja gruntów na cele publiczne

Brak rekompensaty za ograniczenie prawa własności jest naruszeniem zasady równej jego ochrony i nie znajduje uzasadnienia w ochronie innych wartości konstytucyjnych – jest nieproporcjonalny.

18 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznał wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz rezerwacji gruntów na cele publiczne.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 36 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie, w jakim wyłącza roszczenia właścicieli lub użytkowników wieczystych, których nieruchomości zostały przeznaczone na cel publiczny w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obowiązującym 31 grudnia 1994 r., jeśli takie przeznaczenie zostało utrzymane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uchwalonym pod rządem aktualnie obowiązującej ustawy, jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji oraz z zasadą sprawiedliwości społecznej wyrażoną w art. 2 konstytucji.¹⁶

7. Zażalenie na odmowę dokonania czynności notarialnej

Odmowa dokonania żądanej przez zainteresowanego (skarżącą spółkę) czynności notarialnej dotyczy jego praw i wolności, i może być uznana jako „sprawa” w rozumieniu art. 45 ust. 1 konstytucji. Nie przesądza to jednak o konieczności powierzenia jej rozstrzygnięcia „od początku do końca” organom władzy sądowniczej.

13 stycznia 2015 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznał skargę konstytucyjną spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dotyczącą zażalenia na odmowę dokonania czynności notarialnej.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 83 § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie w zakresie, w jakim nie przewiduje możliwości zaskarżenia orzeczenia sądu okręgowego wydanego na skutek zażalenia na odmowę dokonania czynności notarialnej, jest zgodny z art. 45 ust. 1 i art. 78 konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 176 ust. 1 konstytucji.¹⁷

¹⁵ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., K 33/13, źródło: www.trybunal.gov.pl.

¹⁶ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., K 50/13, źródło: www.trybunal.gov.pl.

¹⁷ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 stycznia 2015 r., SK 34/12, źródło: www.trybunal.gov.pl.

8. Zakaz przetwarzania tzw. danych wrażliwych (przetwarzanie danych osobowych przez upoważnionych przedstawicieli NIK)

Przetwarzanie danych ujawniających poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, jak również dane o kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, nie jest przydatne w świetle konstytucyjnego i ustawowego katalogu podmiotów kontrolowanych przez NIK oraz zakresu dopuszczalnej kontroli.

20 stycznia 2015 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznał wniosek Prokuratora Generalnego w sprawie zgodności przepisów upoważniających kontrolerów Najwyższej Izby Kontroli do przetwarzania danych osobowych wrażliwych z konstytucyjnym prawem do prywatności oraz zasadą poprawnej legislacji.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że:

- 1) art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. i ustawy z 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli:
 - a) w zakresie, w jakim uprawnia upoważnionych przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli do przetwarzania danych ujawniających poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, jak również dane o kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, jest niezgodny z art. 47 oraz art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji,
 - b) w pozostałym zakresie jest zgodny z art. 47 oraz art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji,
- 2) art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych w związku z art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. i ustawy powołanej w punkcie 1, jest zgodny z zasadą poprawnej legislacji wywodzoną z art. 2 konstytucji.¹⁸

ZMIANY W PRAWIE

1. Niższe odsetki ustawowe

Z dniem 23 grudnia 2014 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości odsetek ustawowych z dnia 16 grudnia 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1858), zaś moc utraciło dotychczasowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 2008 r. regulujące ta kwestię. Zgodnie z nowymi przepisami wysokość odsetek ustawowych ustala się na 8% w stosunku rocznym.¹⁹

2. Niższa opłata za wpis spółki utworzonej przez Internet

Od dnia 15 stycznia 2015 r. opłata stała od wniosku o zarejestrowanie w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym spółki jawnej, spółki komandytowej oraz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, których umowy zostały zawarte przy wykorzystaniu wzorców umowy udostępnionych w systemie teleinformatycznym wynosi 250 zł (dotychczas 500 zł).

Głównym celem ustawy nowelizującej jest jednak poszerzenie katalogu podmiotów, które można utworzyć przez Internet, o spółki jawne i komandytowe – przepisy w tym zakresie wejdą w życie 1 kwietnia 2016 r. W tym też dniu wejdzie w życie przepis ustalający

¹⁸ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 stycznia 2015 r., K 39/12, źródło: www.trybunal.gov.pl.

¹⁹ Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości odsetek ustawowych z dnia 16 grudnia 2014 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 1858), Legalis.

opłatę stałą od wniosku o zarejestrowanie w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym zmiany dotyczącej spółki jawnej, spółki komandytowej oraz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dokonanej przy wykorzystaniu wzorca uchwały udostępnionego w systemie teleinformatycznym na kwotę 200 zł (obecnie 250 zł).²⁰

3. **Nowe przepisy antymonopolowe**

Główne zmiany obowiązujące od dnia 18 stycznia 2015 r. wprowadzone nowelizacją to m.in.:

- wydłużenie okresu przedawnienia praktyk ograniczających konkurencję z roku do pięciu lat,
- wprowadzenie możliwości nałożenia kary finansowej na osoby zarządzające przedsiębiorstwem za umyślny udział w porozumieniu ograniczającym konkurencję,
- zmiany w programie łagodzenia kar leniency - wprowadzone rozwiązanie, tzw. leniency plus umożliwi przedsiębiorcy, który złoży wniosek jako drugi lub kolejny, uzyskanie dodatkowego obniżenia kary o 30%, jeśli poinformuje Urząd o innej zмовie, której również był uczestnikiem; w tej drugiej sprawie będzie miał status pierwszego wnioskodawcy i uniknie w niej kary finansowej,
- wprowadzenie procedury dobrowolnego poddania się karze (ang. settlements) - przedsiębiorca, który złoży oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się karze, zaakceptuje jej wysokość oraz konsekwencje złożenia odwołania - uzyska w zamian 10% redukcji sankcji; dzięki temu Urząd szybciej i skuteczniej doprowadzi do przywrócenia konkurencji na rynku.²¹

PROJEKTY ZMIAN W PRAWIE

Wyższe mandaty za przekroczenie prędkości

Nowelizacja w zakresie prawa drogowego proponowana przez PO dotyczy sposobu określania wysokości mandatów za przekroczenie prędkości i przejazd na czerwonym świetle. Na dzień dzisiejszy wysokość mandatu zależna jest od charakteru wykroczenia. Po zmianach podstawą naliczenia mandatu ma być wysokość średniej pensji w gospodarce podawana przez GUS. Przykładowo: przekroczenie prędkości o 50 km/h oznaczałoby mandat w wysokości 20% średniej pensji (obecnie 730 zł), zaś w przypadku terenu zabudowanego byłoby to już 40% (obecnie 1460 zł). Wprowadzone zmiany najbardziej dotkliwe mają być dla recydywistów drogowych. W ich przypadku mandat za czwarte i każde kolejne przekroczenie prędkości w danym roku rósłby o 50% (czyli np. w przypadku terenu zabudowanego byłoby to 2190 zł).²²

²⁰ Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2015 r. poz. 4, źródło: Legalis.

²¹ Ustawa z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, Dz.U. z 2014 r. poz. 945, źródło: Legalis.

²² Źródło: prawo.gazetaprawna.pl.

CIEKAWOSTKI & INNE

➤ **Tekst jednolity ustawy o dniach wolnych od pracy**

W dniu 19 stycznia 2015 r. ogłoszony został tekst jednolity ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy.²³

²³ Ustawa z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy, Dz. U. z 2015 r. poz. 90, źródło: Legalis.